

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

virkelig får mulighed for at gøre en indsats for at løse de alvorlige beskæftigelsesproblemer, der ligger bag de forslag, der her er fremsat.

Foged: Den højtærede økonomi- og arbejdsminister sagde, at jeg specielt havde givet udtryk for, at grundforbedring havde min interesse, og ministeren sagde derefter, at han formodede dog, jeg også ville medvirke vedrørende industri, handel og håndværk. Det vil jeg naturligvis gerne, men jeg vil samtidig præcisere overfor den højtærede minister, at jeg anser ikke sådanne love for at være hjælp til erhvervene; jeg anser dem for at være arbejdsløshedslove, og det har jeg gerne villet præcisere ved denne lejlighed. Denne lovgivning drejer sig om hjælp til afhjælpning af arbejdsløsheden; den er ikke egentlig hjælp til landbruget, den er ikke egentlig hjælp til industri, handel eller håndværk — men derfor kan den være lige god. Når jeg fremhævede grundforbedring, var det, fordi jeg finder, at her er der tydelige muligheder for at opnå noget positivt og opnå det omgående, medens jeg ikke har helt så stor en tillid til de andre foreslåede områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Wiggo Larsen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om grundforbedring.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1859; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3312).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Også dette lovforslag er en følge af arbejdsmarkedskommissionens betænkning om de såkaldte arbejdsløshedsøer, og det må hilses med glæde, at lovforslaget ligesom de øvrige tre lovforslag — de under punkterne 9, 10 og 12 på dagsordenen opførte — først og fremmest tilsigter at fremme beskæftigelsesmulighederne i de ramte områder.

Kommissionsbetænkningen anviser 2 udveje: dels beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, dels lettelse af en overflytning af de arbejdsløse til andre egne af landet, hvor de vil have større mulighed for at skabe sig en eksistens. En sådan løsning af problemet kan vel ikke afvises, og i tilfælde, hvor arbejdsløse fra Nordjylland ønsker at søge arbejde andetsteds, bør dette også understøttes. Men denne landsdel er jo ikke overbefolket, og jeg er derfor glad for, at regeringen i første række har tænkt på den del af kommissionsbetænkningen, der foreslår, at produktion og beskæftigelse skal fremmes i de ramte områder.

Det var Nordjylland, der under krigen først og fremmest måtte løse brændselsproblemet. De to store moser blev kraftigt udnyttet, og megen arbejdskraft blev draget til egnen — arbejdskraft, som det under normale forhold er umuligt at beskæftige. Disse tørveegne må derfor nu have krav på en vis good-will fra samfundets side. Rent umiddelbart skulle man synes, det ville være naturligt, at disse arbejdere tog tilbage til deres oprindelige hjemsted. Mange er også rejst, men alligevel har de fleste moseegne arbejdsstyrker, der er dobbelt så store som dem, der kan beskæftiges — medmindre ekstraordinære foranstaltninger træffes.

Et forsøg på at udtynde befolkningen i Nordjylland vil være meget betænkeligt. Under behandlingen af den foregående sag var det ærede medlem hr. Foged inde på, at de pågældende, ligesom søfolk og handelsrejsende, kunne rejse til andre egne; men det er værd at gøre opmærksom på, at de større byer, der normalt skulle kunne opsuge arbejdskraften i Nordjylland fra landdistrikterne, selv har en stor arbejdsløshed, og mange af dem er vokset ganske betydeligt efter krigen. Der er købstæder deroppe, som har sat deres indbyggerantal 50 pct. i vejret, så de har ikke den udvej at sprede